

РЕШЕНИЕ

№ 8114

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9948** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Регионално управление на образованието С.-град /РУО-С.-град/, срещу Решение № 4102/09.09.2024 г., постановено по НАХД № 13946/2023 г. по описа на СРС, НО, 147 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 1/РУО1-28247/11.09.2023 г., издадено от В. К. – началник на регионално управление на образованието С.-град, с което на Р. В. Л.-Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 303, т. 1 от АПК за нарушение на чл. 91, ал. 1 от АПК.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че съставителят на процесното НП е компетентен и разполага с правомощия за издаване на НП. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация- Р. В. Л., чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в представено по делото заявление оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че Р. В. Л. – Д., в качеството си на директор на 139 ОУ „З. Круша“, със заповед №РД-278/28.03.2023 г. наложила на санкция „Забележка“ на ученика А. К.. На 18.04.2023 г. в училището била депозирана жалба от законния представител на А. К. срещу издадената заповед. На 11.05.2023 в РУО-С. град постъпил доклад е вх. №РУ01- 13648/11.05.2023 г. от директора Р. Д., който касаел различна преписка, но към който била приложена жалбата срещу горепосочената заповед №РД-278/28.03.2023г. С писма с изх. №РУ01-13937/15.05.2023 г. и №РУ01-15437/26.05.2023 г. на началника на РУО - С.-град била изискана от директора на 139 ОУ „З. Круша“ преписката по налагането на санкцията „забележка“ на ученика А. К. в цялост. На 31.05.2023 г. с вх. №РУ01-16108 в РУО - С.-град била получена процесната жалба заедно с цялата преписка.

Констатирано е, че в нарушение на чл. 91, ал. 1 от АПК, Д. не е изпратила жалбата заедно с преписката на компетентния орган. Съставен бил АУАН № 01/04.08.2023 г.

След запознаване с преписката, от В. К. – началник на регионално управление на образованието С.-град, било издадено процесното НП № 1/РУО1-28247/11.09.2023 г. за нарушение на чл. 91, ал. 1 от АПК.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че НП е издаден от орган, който не е оправомощен да издава НП.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Безспорно е установено посоченото в АУАН и НП нарушение, изразяващо се в неспазване на срока по чл. 91, ал. 1 от АПК за изпращане на административната преписка, ведно с подадената жалба срещу издадения административен акт, на по-горестоящия орган, което представлява нарушение по чл. 303, т. 1 от АПК.

Както правилно обаче е посочил СРС в решението си, АУАН и НП не са издадени от компетентни органи. Съгласно чл. 307, ал. 1 от АПК, в случаите по чл. 302, 303 и 305 актовете за установяване на нарушенията се съставят от инспектори от съответния инспекторат по Закона за администрацията. Когато към орган на изпълнителната власт няма създаден инспекторат, актовете за установяване на нарушения се издават от овластени от него длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от органа на изпълнителната власт или от овластени от него длъжностни лица.

Длъжността началник на регионалното управление по образованието не попада в хипотезата на чл. 19, ал. 4, т. 4 от ЗА, тъй като той не е ръководител на централна

държавна администрация. В подкрепа на този извод е и факта, че регионалните управления по образованието са териториални администрации, според чл. 252, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование.

Касационният състав споделя извода на СРС, че Министерът на образованието е компетентният орган, който може да издава НП за нарушения по чл. 303, т. 1 от АПК. Не е налице заповед за оправомощаване, издадена от министъра, по отношение на издателя на процесното НП, поради което същият не разполага с такива правомощия. С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора на ответника на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН се дължи адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което настоящият касационен състав намира за основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото. Същото следва да бъде намалено до минималния размер от 500.00 лв., на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 36 от ЗА, вр. с чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа / Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г. / По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4102/09.09.2024 г., постановено по НАХД № 13946/2023 г. по описа на СРС, НО, 147 състав.

ОСЪЖДА Регионално управление на образованието С.-град, да заплати на Р. В. Л.-Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, сумата от 500.00 лв. /петстотин/, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.